

Ernst en Cochem am Mosel

REISVERSLAG – Deurnes Mannenkoor
6 & 7 juni 2015.

Alle passagiers waren tijdig aanwezig in het clubhuis, zodat zij nog even konden genieten van een bakkie pleur alvorens ze de koffers c.q. tassen en zich zelf in de bus gingen wurmen. Tien minuten over acht vertrok vanaf clubhuis “Stationszicht” de grootste bus van Fa. Ghielen, met aan boord chauffeur John Jenniskens vergezeld van een ruime pluk DMK leden en partners naar het wijn-gebied aan de Moezel. Het uiteindelijke doel was “hotel Pollmanns” in het plaatsje “Ernst” zo’n 5 km van Cochem vandaan. Jammer was, dat waar oorspronkelijk zo’n 56 leden en partners hadden aangegeven graag mee te willen reizen, er nog slechts 40 van over waren, waarvan 3 personen reisden op eigen gelegenheid. Een aantal leden had moverende reden om niet mee te reizen, maar het was er niet minder jammer om. Nadat de mededelingen van verhindering en de redenen daarvan, hun weg hadden gevonden, ging de stemming in de bus al snel naar het niveau zoals wij dit kennen uit het verleden. Aan de voorbereiding van de reis door Frans van der Aa en Karel de Wit kan het zeker niet hebben gelegen. Ze hebben alle leden geënthousiasmeerd.

Vicevoorzitter Hans Bouwmans maakte van de gelegenheid gebruik om de gasten welkom te heten aan boord en hen allen een fijne en voorspoedige reis toe te wensen namens het bestuur. Aansluitend gaf hij het woord aan de reiscommissie. Dat de sociale controle bij het koor groot is, dat mag bekend zijn. Waarom droeg Mike Z. zijn DMK kledinghoes bij zich??? Bij navraag deden enkele samenzweerders het voor komen als dat ze Mike hadden gekloot. Hij zou zijn koorkostuum hebben meegenomen.... Mike kennende zou dit in de praktijk zeker niet onmogelijk zijn geweest, maar de waarheid zou later deze dag tocht iets anders blijken.

Alle plichtplegingen aan boord zoals; reddingsvesten, zuurstofmaskers, nooduitgangen, gordels, afvalzakken enz. kwam zowel verbaal alsmede getoond op het scherm, in vogelvlucht voorbij. Er was koffie en drank aan boord en er lag een aftekenlijst voor gebruik, zoals bekend mag zijn. Later na de reis af te rekenen met onze penningmeester!! De eerste opmerking door enkele voor in de bus gezeten leden, was gelijk aan de chauffeur gericht. Het feit dat Toon M. door familieomstandigheden niet kon meereizen en het feit Jan M. ons met de motor escorteerde betekent op voorhand al een derving van minimaal 30% frisdrankomzet, hen hiermede zeker niet betichtend van drankmisbruik.

Eenmaal rijdende werd het geleidelijk aan stiller en stiller in de bus. Het mannetje met de hamer was al vroeg aanwezig. Maar ja, we zijn ook geen tieners meer. Waarom juist op dit tijdstip Frans van der Aa schoen-

maten kwam opnemen bij iedereen, was (nog) niet duidelijk. Om 10.30 uur arriveerden we bij Rastätte Moselblick voor onze eerste stop. Desgewenst konden we hier iets “nemen dan wel achterlaten”. De weersomstandigheden waren enigszins gedempt te noemen. De zon was nog niet aanwezig. De blik op de stromende Moezel was prachtig. De vaak bezongen rivier meandert mooi tussen de prachtige bergen door beplant met hun lieflijke wijnranken. De majestueuze Europabrucke markeerde het totaalplaatje dat voor lange tijd in ons geheugen gegrift zal blijven. Rond de klok van 11.30 uur vertrok de bus richting eindbestemming voor deze zaterdag. Met gepaste snelheid daalden we af langs de Moezel richting Ernst. Om 12.30 uur arriveerde de bus bij hotel Pollmanns voor de deur. We landen wat aan de vroege kant maar zij zouden alles in het werk stellen om de kamers zo snel als mogelijk op orde te hebben. De meeste gasten kregen de sleutel al snel aangereikt. Koffers en/of tassen naar boven en om ca. 13.00 uur verzamelen voor het welkomstdrankje. Dan, wanneer de groep bij elkaar zat werd per gast een “halb trocken weiswijn” aangerukt ten teken dat wij welkom waren in hotel Pollmanns. Na wat gebuurt te hebben was een groot deel van de gasten al spoedig terug te vinden op het terras. Het zonnetje had zich inmiddels ook al enkele malen laten zien. Alles zou goed komen dat stond al vast.

Zoals omschreven in het programma zou er een wandeltocht van ruim een uur plaatsvinden in de omgeving van het hotel. Zo geschiedde. Om ca. 14.40 uur vertrok een groep van ca. 30 personen met de gids. De goeie man leidde ons in, in de wereld van de wijn. En zo als wij dat sinds mensenheugenis kennen bij wijngidsen, hebben zij ook daar de beste wijnen. Teruggekeerd bij het hotel sloten de “terrasvogels” zich aan bij de groep wandelaars om af te dalen naar de gewelven van Pollmanns wijnkelder. Riny vroeg al snel wie er hier beschimmeld was in die kelder, want het rook er inderdaad erg muf. Maar na een vijftal wijnen geproefd te hebben merkte men daar nauwelijks nog iets van. De wijnliederen werden aangeheven, voorafgegaan door de spijskaart. Maar koning alcohol dirigeerde soms in een ander

tempo dan onze eigen dirigent Fred. De "probe" bracht ons van De Dornfelder en de Spätburgunder naar de Riesling, Riesling en de Riesling. De proeverij leerde ons dat niet alle wijnen even lekker waren. Maar ja, de een houdt van een droge wijn en de ander van een zoete wijn. De halfzoete rosé wijn kreeg een prima score, zelfs van mensen die we zelden wijn hebben zien drinken, maar ja, het proeven zit ook bij de reissom inbegrepen.

Of drinken hongerig maakt weet ik niet, maar om 18.30 uur werden we toch in het restaurant verwacht. Er was een 3-gangen diner bereid voor ons cluppie. De asperge-crèmesoep, de gebakken aardappeltjes met spekjes en de voortreffelijk schnitzel lieten zich goed smaken. Ter aanvulling was er een prima saladebuffet. Na het hoofdgerecht werden de liederen "Aus der Traube" en "Benia Calestoria" aangeheven speciaal voor het personeel die maar heen en weer bleven draven en eigenlijk helemaal geen tijd hadden om te luisteren, nou dan zingen we toch voor onze partners!!! De focus was hier en daar niet optimaal maar ja, het is ons kooruitje. Resterde ons nog het toetje, een bolletje ijs met peer en slagroom. Alle gaatjes zijn nu voldoende gevuld. Het is inmiddels 20.15 uur. Tot 21.00 uur was er tijd voor een wandelingetje, opfrisbeurt of een tukkie doen, geheel zelf in te vullen.

Rond de klok van 21.00 uur druppelden de gasten binnen in het restaurant waar de reiscommissie met aanvulling van Johan en Hein bezig waren e.e.a. op te stellen voor de clubavond. De techniek werkte nog niet optimaal getuige de vertraging van aanvang. Alle aanwezigen werden naar voren gevraagd voor het laten maken van een portretfoto door Foto Hans B. Dit beeld leverde al verkwikkelijke tafereel op. Wat zijn ze hier in Godsnaam aan het doen???? Karel nam de inleiding voor zijn rekening en verzocht Martien en Els naar voren te treden en plaats te nemen op twee gereed staande stoelen. Beiden kregen een bloemetje opgespeld, het leken wel getuigen. Aansluitend kwam Hein in zijn groene toga met witte bef aanhuppelen met een map in zijn linkerhand. Verdomme carnaval is toch al voorbij dit jaar?!! Het spelletje begint een wending te krijgen als de bruidsmars wordt ingezet en even later Franka en Mike komen aanlopen in traditionele Surinaamse kledij. God nog aan toe, wat is hier loos??? Hein leest een gedicht voor van Ivo de Wijs en heet allen aanwezig van harte welkom. In het bijzonder de getuigen Martien en Els en zeker het bruidspaar Franka en Mike. Alom

verwarring in de tent. Hein begint met een akelig echt lijkende voorbereiding aan deze voltrekking van het huwelijk. De ringen worden om de vinger geschoven en de documenten worden getekend door het bruidspaar en de getuigen. Het bruidspaar is nu echt in de (on)recht verbonden. Allengs beginnen een aantal zaken helder te worden. Wat; kledinghoes, cadeautjes, foto's maken, schoenmaten opgeven, kortom er zijn mistgordijnen opgetrokken. We zijn het bos ingestuurd en zij maar lachen... Het "lang zullen ze leven" werd aangeheven, de bruidsschat van Mike aan Franka werd overhandigd, hij gunde Franka een "mooie blik in de toekomst" door haar een ramenwisper cadeau te doen. Tijdens de receptie mochten de aanwezigen de felicitaties en de cadeaus overhandigen. Het bruidsboekje werd symbolisch geworpen (letterlijk gedrukt) in de handen van Diana. Henk, maak je borst maar nat jongen, wij zingen graag de mis voor jullie. Oh ja, de drank blijft toch rekening man, want je weet, Surinamers leven op zak van een ander, zoals Mike deze avond zelf zou erkennen.

De plechtigheid gaat over in het avondgedeelte. Marion B. geeft een literaire lezing over het "platte woord", met hierin aangegeven het specifieke verschil tussen het Deurnes en het Helmonds dialect. Als Hellemondse hè ze wel un growte smooeel tusse zoveeuul Deurnes volk. Haar smeùige optreden werd zingend bevestigd door Johan en Bas met het lied "De Hellemondse Maaid" met dank aan Zamac. De stemming zit er al goed in. Het gelegenheidsduo Johan en Karel gaat een aantal hits van Hollandse bodem ten te gehore brengen met het uitdrukkelijk verzoek de refreinen mee te willen zingen. Zo passeren een aantal bekende en minder bekende songs zoals; Vrijgezel, De clown, Mooi Volendam, Woonboot aan de Amstel en C'est la vie waarbij zelfs de polonaise wordt ingezet. Vele andere hotelbezoekers kwamen eens even kijken en luisteren. Rond de klok van 22.45 uur werd een pauze ingelast en werden er wat oude Deurnese beelden getoond. Nadien werd aangevangen met het "Pettenlied" met de veelzeggende tekst; *In 1880 kwam tante Bet te sterven, Heel de familie kwam om te erven, In het kabinet vond ik deze pet en die heb ik bij mijn buurman op zijn kop gezet.* Tel maar uit hoe vaak dit couplet werd gezongen? Voor de schrijver ging hier het lampje uit. Hij wilde direct voorstellen om het liedje "Ik ken een liedje dat irriteert" te gaan zingen, maar hij heeft zich wijselijk toch maar ingehouden. Het leek wel een echt mutsenfestijn.

Dat de slogan "zonder drank genen klank", een zekere rol ging spelen werd in de finale van deze feestavond wel duidelijk. Het leek verdomme wel een echte bruiloft. Na het Kleine café, de Tiroler bergen en Die Jungen Mit der Mundharmonica gingen er toch wat bruiloftsgasten een luchtje scheppen op het terras. Het werd al met al een verrassende avond die slechts in een erg kleine kring was voorspeld. Je blijft je soms verbazen bij dit koor. De dag was lang, de nacht leek voor sommige steeds korter te worden. Stilaan werden de bedjes opgezocht.

Op zondagochtend ontwaakten de leden met een leuk hebbedingetje op hun nachtkastje. Zoals bij iedere bruiloft kregen de gasten een aandenken van het bruidspaar. We mochten gaan ontbijten tussen 07.30 en 09.30 uur. Om 10.30 uur vertrok de bus naar Cochem nadat alle koffers en tassen in de bus waren gestouwd. In Cochem zouden we meerdere uren zelf mogen invullen. Een groepje maakte een bootreis en andere groepjes gingen winkelen, wandelen of anderszins. De enige afspraak was dat we om 15.15 zouden verzamelen op het plein waar we vanaf 15.30 moesten optreden. Zo geschiedde. Toen de laatste noten van het plaatselijk muziekgezelschap boven de Moezel wegstierven werd het podium gereed gemaakt voor het DMK. Al vrij snel werd duidelijk dat we hier geen piano en zeker geen pianissimo konden zingen. Met een mix van liederen maakten we het half uur gemakkelijk vol. Natuurlijk deden de Duitstalige liederen, waaronder de wijnliederen het meer dan voortreffelijk in het hol van de leeuw. Er waren zeer veel lovende reacties van aanwezige Duitsers, Nederlanders en zelfs een Zweed. Frau Traurig, contactpersoon van de plaatselijke VVV was helemaal lyrisch over het mannenchor. Misschien kunnen we nog een nieuwe uitnodiging verwachten op termijn. Na een door haar aangeboden drankje werd het tijd om terug naar de bus te gaan. 17.00 uur was de vertrektijd naar Brügggen-Bracht voor het slotdiner.

In de bus werd nog een hele poos na gekeuveld over het weekend in het algemeen en het optreden in het bijzonder. Ook nu werd het weer langzaam stiller en stiller in de bus. Menig oogje viel toe. Het mannetje met de hamer had wederom toegeslagen. Het voordeel hiervan was dat de meesten weer fit waren bij aankomst in Restaurant "Kosta" in Brügggen-Bracht rond de klok van 19.15 uur. We genoten van een gewoon en goed 3-gangen diner, waar supplement geen probleem was. Zo'n twee uur later vertrok de bus voor de laatste etappe richting clubhuis.

Eenmaal rijdende moesten er nog wat plichtplegingen worden afgewerkt. Hans B. bedankte namens het bestuur de leden van de reiscommissie voor hun inzet en hun geweldige werk dat ze hadden geleverd. Natuurlijk werden de secondanten ook niet vergeten. Karel bedankte Johan, Hein, Bas en Marion voor hun bijdrage. Tevens gaf hij aan zo dadelijk even met de spreekwoordelijke pet rond te gaan voor chauffeur John die

ons geweldig terzijde heeft gestaan in die twee dagen. Mike bedankte mede namens Franka alle deelnemers voor de geweldige bijdrage aan hun bruiloft. Hij nodigde allen weer uit bij hun 25 jarig huwelijksfeest waar aanwezig, of hoe mobiel dan ook. We hebben het natuurlijk meteen vastgelegd in de analen. Slotspreker was medereisorganisator Frans die alle deelnemers bedankte voor hun deelname en hun bijdragen aan het slagen van dit weekend. De sfeer in dit weekend was zoals ze hadden gehoopt, prima. Tot slot wordt allen een wel thuis en voor straks een welterusten gewenst!!! Er zit weer een nieuwe parel aan de kroon van reizen.

Jan Elbers.

